

Sygn. akt II CSK 864/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa S. Ś. - Syndyka Masy Upadłości
w postępowaniu upadłościowym M. S. prowadzącej działalność gospodarczą pod
nazwą P. Zakład P. w B.
przeciwko D. S.K. i S. K.
o uznanie czynności za bezskuteczną,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego S. K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 marca 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek Syndyka o przyznanie kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia,

ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący odwołał się do występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego i na nieważność postępowania, to nie występują te przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w omawianym znaczeniu jest taki problem z zakresu wykładni lub stosowania prawa, który ma znaczenie precedensowe dla rozstrzygania podobnych spraw lub rozwoju jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04, niepubl.). Powołanie się na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych na gruncie przytoczonych przepisów prawa, na tle których ono powstało. Poza tym, skarżący powinien wykazać, że zagadnienie to jest istotne dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243).

Wskazany w skardze kasacyjnej problem nie odpowiada tym wymaganiom, gdyż w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawiono wystarczającej argumentacji prawnej, która mogłaby uzasadniać odmienne rozwiązania występującej w sprawie kwestii. Powołane przez skarżącego orzeczenia Sądu Najwyższego dotyczące braku formalnego przypozwania B. S. nie wykazują rozbieżności. Na gruncie zawartej w nich wykładni nie można przyjąć jakoby uchybienie to wywarło w okolicznościach sprawy wpływ na jej wynik (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1973 r., II CR 68/73, OSP 1973, nr 10, poz. 197).

Pozbawienie strony możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.) polega na tym, że strona na skutek wadliwości procesowych sądu lub strony przeciwnej nie mogła brać i nie brała udziału w postępowaniu lub jego istotnej części, jeżeli skutki tych wadliwości nie mogły być usunięte przed wydaniem

orzeczenia kończącego postępowanie w danej instancji (m.in. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 1998 r., III CKN 34/98, Prok. I Prawo z 1999 r., nr 5, poz. 41, z dnia 10 maja 2000 r., III CKN 416/98, OSNC 2000, nr 12, poz. 220, z dnia 6 maja 2003 r., I CZ 43/03, niepubl., z dnia 19 marca 2004 r., IV CK 216/03, niepubl.). Skoro w postępowaniu nie wystąpił w charakterze interwenienta B. S., to nie mogą go dotknąć w ewentualnym przyszłym procesie skutki o jakich mowa w art. 82 k.p.c. Z tego względu nie jest nieważne postępowanie w odniesieniu do biorących w nim udział powoda i pozwanych, gdyż wskazane uchybienie dotyczy podmiotu nie biorącego udział w procesie.

W sprawie zostały dokonane ustalenia na podstawie przeprowadzonych dowodów i brak podstaw do oceny jakoby skarżący prowadził proces wadliwie, lub że sprawa została rozstrzygnięta błędnie. Ma znaczenie w sprawie, że B. S. jest małżonkiem, osobą bliską M. S., w szczególności zamieszkują pod jednym adresem. Ponadto, B. S. był przesłuchiwany na okoliczności zgłoszone w pozwie w charakterze świadka.

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).